

Nikołaj Anatoljewicz Astafjew

1. Николай Анатольевич Астафьев.
2. Ur. 10 IX 1880 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej.
5. Imperatorskie Liceum Aleksandrowskie, od 1891 r. do 12 V 1901 r., z rangą sekretarza kolegiального; egzamin oficerski w Pawłowskim Progimnazjum Wojskowym.
6. Majątku nie wykazał.
7. Żona: od 29 I 1912 r. Maria Jakowlewna Żilinskaja, ur. 14 III 1883 r., zm. po 1917 r., wyznania prawosławnego, frejlina dworu, córka szlachcica dziedzicznego guberni smoleńskiej Jakowa Grigorijewicza Żilinskiego, ur. 15 III 1853 r., zm. w 1918 r., rozstrzelanego przez bolszewików, wyznania prawosławnego, generała kawalerii 1910 r., od 4 III 1914 r. generał-gubernatora warszawskiego i dowodzącego wojskami Warszawskiego Okręgu Wojskowego; jej matka: Barbara Michajłowna Osorgina, ur. w 1859 r., zm. w 1917 r., wyznania prawosławnego, siostra gubernatora grodzieńskiego, szambelana dworu M. M. Osorgina.

8. Dzieci: Maria, ur. 10 II 1913 r. w Ufie, zm. po 1917 r.; Jelena, ur. 11 VIII 1914 r., zm. po 1917 r.

9. Ojciec: Anatolij Astafjew, ur. przed 1860 r., zm. ?, szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej. Matka: ?. Rodzeństwo: Siergiej, ur. ?, zm. ?, oficer w stopniu podporucznika 37. Jekaterynburskiego Pułku Piechoty i 224. Skopinskiego Rezerwowego Pułku Piechoty.

10. 15 V 1901 r. – przyjęty na etat Kancelarii Komitetu Ministrów; 9 IX 1901 r. – szeregowiec na prawach ochotnika I kl. do 8. Kompanii Preobrażeńskie Pułku Lejb-gwardii; 19 XII 1901 r. – starszy szeregowiec; 22 III 1902 r. – młodszy podoficer; 25 VI 1902 r. – po zdaniu egzaminu w Pawłowskim Progimnazjum Wojskowym awansowany do stopnia chorążego 9. Kompanii Preobrażeńskie Pułku Lejb-gwardii; 9 V 1903 r. – pomocnik naczelnika pułkowego oddziału szkolnego Preobrażeńskie Pułku Lejb-gwardii; 4 IV 1905 r. – referent sądu pułkowego i adiutant 3. Batalionu Preobrażeńskie Pułku Lejb-gwardii; 12 IX 1906 r. – przeniesiony do rezerwy gwardii piechoty; 17 VIII 1906 r. – przyjęty na etat Ministerstwa Finansów i oddelegowany do zajęć do Kancelarii Specjalnej ds. Kredytowych (Działu Kredytowego); 20 VI 1907 r. – kandydat na stanowisko naczelnika ziemskiego 2. rewiru przy Wałkowskim Zjeździe Powiatowym guberni charkowskiej; 11 XII 1907 r. – zastępca przewodniczącego Wałkowskiego Zjazdu Powiatowego; Członek stały Riazańskie Gubernialnego Urzędu ds. Włościańskich (oddelegowany do zajęć w Charkowskim Urzędzie Gubernialnym i pozostawiony na dotychczasowym stanowisku); 22 XII 1912 r. – członek stały Ufimskiego Urzędu Gubernialnego; 26 III 1913 r. – członek stały Riazańskie Urzędu Gubernialnego; 21 VI 1914 r. – p.o. wicegubernatora radomskiego; 5 III 1915 r. – wicegubernator miński (20 IV 1915 r. – przewodniczący Mińskiego Oddziału Miejskiego Komitetu wlk. ks. Tatiany Nikołajewny; 22 IV 1915 r. – przewodniczący Komitetu Gospodarczego ds. Kierowania Lazaretem Urzędników MSW; 7 V 1915 r. – członek Mińskiego Komitetu Gubernialnego wlk. ks. Jelizawiey Fiodorownej; 16 VI 1915 r. – członek Wojskowego Komitetu Cenzorskiego Mińskiego Okręgu Wojskowego); 23 XII 1916 r. – wicegubernator charkowski; 17 VI 1917 r. – zwolniony ze służby na własną prośbę.

11. 1909 r. – medal jasnobrzązowy z okazji 200-lecia bitwy pod Połtawą; 1909 r. – medal 25-lecia szkół cerkiewno-parafialnych; 6 XII 1909 r. – order św. Anny III kl.; 1 I 1912 r. – order św. Stanisława II kl.; 25 IX 1912 r. – medal jasnobrzązowy z okazji 100-lecia Wojny Ojczyźnianej 1812 r.; 28 X 1913 r. – medal jasnobrzązowy z okazji 300-lecia panowania dynastii Romanowów; 20 X 1915 r. – medal jasnobrzązowy za wysiłki na rzecz mobilizacji w 1914 r.

12. 12 V 1901 r. – sekretarz kolegiálny; 25 VI 1902 r. – chorąży; 26 IX 1902 r. – podporucznik (st. 10 VIII 1902 r.); 19 IX 1906 r. – porucznik (st. 10 VIII 1906 r.); 1 X 1913 r. – przeniesiony z rangi wojskowej porucznika do rangi cywilnej radcy tytularnego (st. 10 VIII 1906 r.); 31 III 1914 r. – asesor kolegiálny (st. 10 VIII 1910 r.); 29 XI 1914 r. – radca nadworny (st. 10 VIII 1913 r.); 1 I 1916 r. – radca kolegiálny za wyróżniającą się służbę (st. 10 VIII 1914 r.).

13. 14 VI 1915 r. – członek zarządu Mińskiego Towarzystwa Opiekuńczego nad Domem Miłośników Pracy; miał duży majątek w guberni charkowskiej, dlatego też starał się usilnie o przeniesienie na służbę do Charkowa. Chciał łączyć zarządzanie gubernią i własnym majątkiem.

14. Zmarł 8 XII 1967 r. w Nicei we Francji.

15. RGWIA, zesp. 400, inw. 9, sygn. 30427; CGIA Sankt Petersburga, zesp. 11, inw. 1, sygn. 1222; sygn. 1390; RGIA, zesp. 1284, inw. 47, 1917 rok, sygn. 125; APL, Rząd Gubernialny Chełmski, sygn. 283, k. 5, 11; „Правительственный Вестник” 1914, nr 52, s. 1; nr 153, s. 2; 1915, nr 62, s. 1; „Ломжинская Губернская Ведомости” 1914, nr 31, s. 2; 1915, nr 13, s. 1; „Плоцкая Губернская Ведомости” 1914, nr 10, s. 1; „Радомская Губернская Ведомости” 1914, nr 29, s. 1; 1915, nr 13, s. 1; „Русская Мысль”, 1967, nr 2665; 1968, nr 2669; 1969, nr 2719; „Часовой”, 1969, nr 511; *Краткий список высших чинов Министерства Внутренних Дел, подведомственных ему местных учреждений и Чиновников особых поручений при Министре. Исправлен по 8 июня 1916 г.*, Piotrogród 1916, s. 7; *Краткий список высших чинов Министерства Внутренних Дел, подведомственных ему местных учреждений и Чиновников особых поручений при Министре. Исправлен по 12 июля 1916 г.*, Piotrogród 1916, s. 7; *Общий список офицерским чинам Русской Императорской Армии. Составлен по 1-е Января 1909 г.*, Sankt Petersburg 1909, kol. 221; *Незабытые могилы...*, t. 1, А-В, s. 146; *Российское зарубежье во Франции 1919–2000. Биографический словарь*, t. 1, Moskwa 2008; К. А. Залесский, *Кто был кто в первой мировой войне. Биографический энциклопедический словарь*, Moskwa 2003, s. 237–239; *Арцимовичи. Книга I*, оргас. Ю. Ю. Синюгин, Moskwa 2014, s. 27–84.